

der i forbindelse med den nærmere regelfastsættelse må foretages en afvejning af på den ene side det efterforskningsmæssige behov for denne type af oplysninger og på den anden side de tekniske vanskeligheder ved en logning heraf.

Registrering af B-nummeret vil have betydning i de tilfælde, hvor udbyderen stiller flere forskellige telefonnumre til rådighed for deres kunder med henblik på at etablere forbindelse til Internettet. Her vil man ved at sammenholde B-nummeroplysningerne fra det telefonselskab, som kunden anvender, have en ekstra sikkerhed for at der er kaldt op til internetudbyderen fra pågældende kunde på det relevante tidspunkt. Herudover forekommer krav om logning af B-nummer navnlig at være relevant i forhold til teleudbydere. Det må i forbindelse med den nærmere regelfastsættelse overvejes, om der kan påvises et sådant behov for internetudbyderes logning af B-nummer, at der bør opstilles krav herom.

Hvor forbindelsen til Internettet ikke etableres via telefonnettet, men etableres via en fast forbindelse, f.eks. såkaldte ADSL-forbindelser, vil der ikke være teknisk grundlag for at opstille krav om, at internetudbyderen logger A-nummer. I stedet vil der skulle registreres de tilsvarende oplysninger, der gør det muligt at føre det elektroniske spor tilbage til en bestemt kunde.

Det skal understreges, at der ikke med forslaget lægges op til, at internetudbydere skal foretage en kortlægning af kundernes aktiviteter, mens de anvender Internettet. Udbydere vil således ikke løbende skulle foretage registrering af, hvilke hjemmesider, chatrooms mv. kunderne besøger. Hensigten er som anført ovenfor at kunne føre elektroniske spor, der findes på Internettet i forbindelse med kriminelle aktiviteter tilbage til gerningsmændene.

Justitsministeriet kan derfor tiltræde udvalgets overvejelser vedrørende det nærmere indhold af reguleringen. Det må dog fremhæves, at den tekniske udvikling siden afgivelsen af Brydensholt-udvalgets betænkning – og ikke mindst de praktiske erfaringer med IT-efterforskning i denne periode – kan vise sig at have ændret behovet for omfanget af en logningsforpligtelse. Ved at lade den nærmere tekniske udmøntning finde sted ved bekendtgørelse, kan der tages højde for dette forhold. Det må således i forbindelse med den nærmere regelfastsættelse, overvejes nærmere, hvilket omfang logningsforpligtelsen skal have. Hvis der i dag ikke ses at være behov for at logge oplysninger om f.eks. sessionstype (FTP/Telnet), så skal der ikke opstilles et krav herom.

Udvalget kommer ikke ind på, om og i givet fald hvilke yderligere oplysninger der bør registreres i forbindelse med anvendelse af elektronisk post. Justitsministeriet finder, at der ikke bør stilles forslag om en generel logning af indholdsdata, men alene af oplysninger svarende til teleoplysninger, dvs. oplysninger som f.eks. afsender, modtager og tidsangivelse vedrørende kommunikationen. Den påtænkte regulering vedrørende elektronisk post vil således ikke forpligte internetudbydere til generelt at gemme indholdet af elektroniske breve. Opbevaringspligten vil være begrænset til oplysninger om, hvilken kommunikation der har fundet sted.

Det skal fremhæves, at den foreslåede logning af oplysninger om internettrafik ikke uden videre giver politiet adgang til logoplysningerne. Dette spørgsmål vil fortsat skulle afgøres efter retsplejelovens regler om edition eller indgreb i meddelelseshemmeligheden afhængigt af, hvilke logoplysninger der er tale om.

Brydensholt-udvalget anfører, at opbevaringstiden for logoplysningerne set fra et efterforskningsmæssigt synspunkt ideelt bør være 5 år, svarende til opbevaringsfristerne i bogføringsloven og hvidvaskloven. Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets opfattelse af, at dette bl.a. af praktiske grunde vil være for vidtgående.

Det må derfor tilstræbes, at der fastsættes en opbevaringsperiode, der i hvert fald muliggør efterforskning i de fleste sager, hvor der er behov for disse oplysninger.

Udvalget finder, at efterforskningsmæssige hensyn taler for en frist på ikke under 1 år. Ikke mindst i sager med ekstremt store datamængder eller i sager, der efterforskningsmæssigt starter i et andet land, hvorefter det konstateres, at der skal efterforskes også i Danmark, vil en kortere frist kunne betyde, at videre efterforskning umuliggøres.

Udvalget vurderer, at for langt de fleste sagers vedkommende vil en frist på 6 måneder imidlertid være tilstrækkelig. Udvalget anbefaler på denne baggrund en opbevaringsfrist på 6 måneder. Så vidt udvalget er orienteret, opbevares loggen vedrørende e-post ofte i 6 måneder, mens der ikke i øvrigt er nogen fast praksis.

Der er, som udvalget ligeledes anfører, tale om en vanskelig afvejning mellem på den ene side hensynet til kriminalitetsbekæmpelse og på den anden side hensynet til både privatlivets fred og de omkostninger, der påføres udbydere. Særligt vedrørende hensynet til privatlivets fred tilsiger dette hensyn, at der logges mindst muligt, og at loggen opbevares i så kort tid som muligt, idet risikoen for, at oplysningerne falder